

تاکی خانه ویران، وطن ویران؟ تاکی اولاد مادر ناامید و سرگردان؟

اگر سه آشپز شود در یک مکان،

طعام گردد تباه و بیلزت و بی امان.

اگر سه رهبر بود برای یک سر زمین.

فتد به مرگ و ویرانی همه سرزمین،

اگر سه مالک شود به یک زمین،

شود ویرانه به دست منافقین،

اگر سه آغا داند خود مالک زمین،

کسی بهره نبرد ز آن ملک و زمین

اگر صفا و صداقت نماند در فامیل،

یکدم ز هم جدا و پاشیده شود فامیل

اگر سه رهبر نشینند به تخت سرزمین

به خون فرزندان ویران شود سرزمین

خرابی آید به هر کوی و بر،

بماند افغان به رنج و خطر.

نماند نشان و افتخار نیاکان،

به جنگ و دعوا شود بی‌امان.
چه شد آن برادری و خواهری؟
چه شد آن وطن و با همه برابری؟
وای از آن خانه کز هم گسست،
وای از آن مادر که حیران نشست.
وای از آن قوم که آواره دیار شد،
به دور از مادر در غم گرفتار شد.
بیایید ای قوم، یکدل و یک ایمان شویم،
به راه صدق و وفا یک قول و زبان شویم.
بیایید مادر وطن را رها نکنیم،
آباد چو گلستان جهان کنیم
که افغان دیگر به غمهای گذشته ننگرد،
که در راه وحدت به آینده درخشان بنگرد.